

COMISIA EUROPEANĂ
DIRECTORATUL
GENERAL - ACȚIUNE
CLIMATICĂ
Directoratul A – Strategia internațională și climatică
CLIMA.A. 3 - Monitorizare, Raportare, Verificare

Document de orientare

Probleme ale biomasei în EU ETS

Document de orientare MRR nr. 3, versiune finală din 17 octombrie 2012

Prezentul document face parte dintr-o serie de documente prevăzute de Comisia Europeană pentru a susține implementarea Regulamentului Comisiei (UE) nr. 601/2012 din 12 iunie 2012 cu privire la monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹.

Orientarea reprezintă punctele de vedere ale serviciilor Comisiei în momentul publicării. Nu are caracter obligatoriu.

Prezentul document ia în considerare discuțiile din cadrul ședințelor Grupului de Tehnic de Lucru asupra Monitorizării și a Regulamentului de Raportare, grup neoficial, subordonat Grupului de Lucru III (WGIII) al Comitetului pentru Schimbări Climatice (CCC), precum și comentariile scrise primite din partea acționarilor și a experților din Statele Membre. Prezentul document de orientare a fost aprobat în unanimitate de către reprezentanții Statelor Membre la reuniunea Comitetului pentru Schimbări Climatice din data de 17 octombrie 2012.

Toate documentele și modelele orientative pot fi descărcate de pe site-ul web al Comisiei la următoarea adresă:

http://ec.europa.eu/clima/policies/ets/monitoring/documentation_en.htm .

¹ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2012:181:0030:0104:EN:PDF>

CUPRINS

1	INTRODUCERE	3
1.1	Despre acest document	3
1.2	Modul de utilizare al acestui document	3
1.3	Unde găsiți informații suplimentare	7
2	PREZENTARE GENERALĂ	6
3	CERINȚE PENTRU COTA ZERO A BIOMASEI	7
3.1	Definiții	7
3.2	Implicațiile criteriului de durabilitate	8
3.3	Abordare practică pentru criteriul de durabilitate	10
3.3.1	Responsabilități generale	11
3.3.2	Sisteme naționale	11
3.3.3	Sisteme voluntare	12
3.3.4	Acorduri bilaterale sau multilaterale	12
4	DETERMINAREA FRAȚIUNII DE BIOMASĂ	13
4.1	Abordare generală	13
4.2	Analize de laborator pentru fracțiunea de biomasă	14
4.3	Metode de estimare	16
5	ALTE REGULI MRR SPECIFICE PRIVIND BIOMASA	16
5.1	Simplificare prin Articolul 38	16
5.2	Biogaz în rețelele de gaz natural	17
6	ASPECTE SPECIFICE DE AVIAȚIE	19
6.1	Criterii de durabilitate	19
6.2	Determinarea biocombustibilului pe baza documentelor de achiziție	19
7	ANEXĂ	21
7.1	Lista materialelor de biomasă	21
7.1.1	Clarificări privind unele materiale ce nu constituie biomasă	21
7.1.2	Materiale pentru biomasă	21
7.2	Lista de valori implicite pentru calcularea factorilor pentru unele materiale de biomasă	23
7.2.1	Factori preliminari de emisie	23
7.2.2	Materiale mixte	24
7.3	Acronime	24
7.4	Texte legislative	25

1 INTRODUCERE

1.1 Despre acest document

Acest document a fost redactat pentru a sprijini punerea în aplicare a Regulamentului M & R, explicând cerințele sale într-un limbaj non-legislativ. Acesta se concentrează doar pe problemele privind biomasa. Pentru mai multe informații de orientare, consultați HG1 (orientări generale pentru instalații) și HG 2 (orientări generale pentru operatorii de aeronave). Acest document de orientare nu se adaugă la cerințele obligatorii ale MRR, dar are drept scop a contribui la interpretarea și corecta punere în aplicare.

Acest document interpretează Regulamentul referitor la cerințele pentru biomasă. Totodată, este luată în considerare contribuția valoroasă a grupului de lucru pentru monitorizare stabilit în cadrul Forumului de conformitate EU ETS și a grupului tehnic de lucru informal (TWG) al experților din Statele Membre, înființat în cadrul Grupului de lucru 3 al Comitetului pentru Schimbări Climatice.

Documentul de orientare reprezintă punctele de vedere ale serviciilor Comisiei în momentul publicării. Nu are caracter obligatoriu.

1.2 Modul de utilizare al acestui document

Numerele de articole date în prezentul document fără alte specificații se referă întotdeauna la Regulamentul M&R (MRR).

Acest document se referă doar la emisiile începând cu anul 2003. Deși cele mai multe concepte au fost utilizate în MRG 20072 înainte, acest document nu oferă o comparație detaliată cu MRG 2007. În schimb, un simbol (cum ar fi cel din această marjă) indică locul unde s-au făcut modificări ale cerințelor în comparație cu MRG, sau în cazul în care conceptele nu au fost utilizate în MRG înainte.

Acest simbol indică sugestii importante pentru operatorii și autoritățile competente.

New!

Acest indicator este folosit acolo unde sunt promovate elemente de simplificare privind cerințele generale MRR.

simplified!

Simbolul reprezentând un bec este utilizat acolo unde sunt prezentate cele mai bune practici sau sugestii utile.

Instrumentele menționează cititorului că celelalte documente, modele sau instrumente electronice sunt disponibile din alte surse (inclusiv cele ce sunt încă în dezvoltare).

Simbolul carte marchează exemple date pe subiectele discutate în textul înconjurător.

² Linii directoare privind Monitorizarea și Raportarea, a se vedea secțiunea 7.4 din Anexă.

1.3 Unde găsiți informații suplimentare

Toate documentele de orientare și modelele furnizate de Comisie pe baza Regulamentului M & R și regulamentul A & V pot fi descărcate de pe Site-ul Comisiei, la următoarea adresă:

http://ec.europa.eu/clima/policies/ets/monitoring/documentation_en.htm

Sunt puse la dispoziție următoarele documente³:

- ☐ Documentul de orientare Nr. 1 „Regulamentul de monitorizare și raportare – Ghid general pentru instalații”. Acest document creionează principiile și abordările de monitorizare ale MRR, relevante pentru instalațiile fixe.
- ☐ Documentul de orientare Nr. 2 „Regulamentul de monitorizare și raportare – Ghid general pentru operatorii de aeronave”. Acest document evidențiază principiile și abordările de monitorizare ale MRR relevante pentru sectorul aviatic. De asemenea, include informații cu privire la modelele planului de monitorizare furnizat de Comisie.
- ☐ Documentul de orientare Nr. 3 "Probleme ale biomasei în EU ETS": Acest document este relevant pentru operatorii de instalații, dar și pentru operatorii de aeronave.
- ☐ Documentul de orientare Nr. 4 „Linii directoare privind evaluarea incertitudinii”. Acest document pentru instalații oferă informații cu privire la evaluarea incertitudinii asociate echipamentului de măsurare utilizat și astfel ajută operatorul să determine dacă poate respecta cerințele specifice.
- ☐ Documentul de orientare Nr. 5: "Linii directoare pentru Prelevarea probelor și Analiză" (numai pentru instalații). Acest document abordează criteriile de utilizare a laboratoarelor neautorizate, dezvoltarea unui plan de prelevare a probelor, precum și diverse alte aspecte conexe privind monitorizarea emisiilor în cadrul EU ETS.
- ☐ Documentul de orientare Nr. 6: „Flux de date și sistem de control”. Acest document abordează posibilitățile de a descrie activitățile privind fluxul de date pentru monitorizarea în cadrul EU ETS, evaluarea riscurilor, ca parte a sistemului de control, precum și exemple de activități de control.

Mai mult, Comisia furnizează următoarele modele în format electronic⁴:

- ☐ Modelul Nr. 1: Plan de monitorizare pentru emisiile produse de instalațiile fixe
- ☐ Modelul Nr. 2: Plan de monitorizare pentru emisiile produse de operatorii de aeronave
- ☐ Modelul Nr. 3: Plan de monitorizare pentru datele tonă-kilometru ale operatorilor de aeronave
- ☐ Modelul Nr. 4: Raportul anual de emisii ale instalațiilor fixe
- ☐ Modelul Nr. 5: Raportul anual de emisii ale operatorilor de aeronave
- ☐ Modelul Nr. 6: Raportul datelor tonă-kilometru al operatorilor de aeronave

³ În stadiul actual, lista nu este exhaustivă. Ulterior pot fi adăugate și alte documente.

⁴ În stadiul actual, lista nu este exhaustivă. Ulterior pot fi adăugate și alte modele.

În afară de aceste documente dedicate MRR, la aceeași adresă este disponibil un alt set de documente de orientare privind Regulamentul A&V. În plus, Comisia a oferit îndrumări privind domeniul de aplicare al EU ETS, documente care ar trebui să fie consultate pentru a decide dacă o instalație sau o parte a acesteia ar trebui să fie inclusă în EU ETS. Respectivul document de orientare este disponibil la adresa.

http://ec.europa.eu/clima/policies/ets/docs/guidance_interpretation_en.pdf

Deși nu sunt direct legate de aspectele de monitorizare, cu excepția raportului privind modificările relevante ale instalației în conformitate cu articolul 24 din Măsurile de punere în aplicare la nivel comunitar, setul de documente de orientare și șabloanele oferite de Comisie cu privire la procesul de alocare pentru a treia fază sunt, de asemenea, recunoscute în acest moment. Acest set de orientări pot fi găsite la adresa

http://ec.europa.eu/clima/policies/ets/benchmarking/documentation_en.htm

Toată legislația UE se găsește pe site-ul EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu/>

Cea mai importantă legislație este prezentată în continuare, în anexa la prezentul document.

De asemenea, autoritățile competente din Statele Membre pot oferi asistență utilă pe propriile lor site-uri web. Operatorii de aeronave și instalații trebuie să verifice în special dacă autoritatea competentă oferă ateliere de lucru, răspunsuri la întrebări frecvente, birouri de asistență etc.

2 PREZENTARE GENERALĂ

Ori de câte ori un operator sau operator de aeronave intenționează să utilizeze biomasă în cadrul instalației sale sau pentru activitățile sale de aviație, următoarele aspecte sunt relevante în plus față de metodologia generică de monitorizare⁵:

- Factorul de emisie al biomasei este zero⁶. Astfel, nu trebuie să se furnizeze nicio cotă pentru emisiile provenite de la biomasă, iar costurile aferente sunt evitate. În conformitate cu considerentul 2 din regulamentul M & R, aceasta constituie o schemă de sprijin în sensul Directivei RES7, și este evident că sunt necesare dovezi pentru a justifica o astfel de cotă zero. Acest subiect este abordat în cadrul documentului de orientare după cum urmează:
- Datorită relației cu Directiva RES, dacă este cazul, criteriile de durabilitate trebuie să se aplice. Acest fapt este discutat în secțiunea 3 a acestui document.
- În cazul în care materialele sau combustibilii le conțin pe ambele, fracțiuni de biomasă și fosili, fracțiunea de biomasă este un "factor de calcul" (a se vedea capitolele 4.3, 6.2 și 6.3 din HG 1). MRR prevede cerințe speciale pentru determinarea fracțiunii de biomasă la articolul 39, astfel cum abordate în secțiunea 4 a acestui document.
- Biomasă constă deseori în materiale destul de eterogene. Monitorizarea poate fi dificilă. MRR (articolul 38) permite anumite abordări pragmatice, care sunt descrise în secțiunea 5 din prezentul document.
- Informațiile privind operatorii aeronavelor se găsesc în secțiunea 6.
- Anexa conține o listă a materialelor cu biomasă, o listă a acronimelor și textele legislative.

Acest document de orientare poate fi actualizat în versiunile ulterioare cu următoarele elemente suplimentare:

- O listă a valorilor implicite pentru factorii de calcul pentru materiale diverse cu biomasă;
- O discuție a metodelor de estimare aplicabile pentru determinarea fracțiunii de biomasă.

⁵ "Metodologia generică" în acest context se referă la toate activitățile de monitorizare și de raportare cerute în temeiul MRR pentru materiale pur fosili. Detalii pot fi găsite în documentul de orientare nr 1 pentru instalații, și DO 2 pentru operatorii de aeronave.

⁶ Directiva EU ETS, Anexa IV.

⁷ Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE

3 CERINȚE PENTRU COTA ZERO A BIOMASEI

3.1 Definiții

Articolul 3(20) al MRR conține definiția biomasei. Acesta a fost complet aliniată cu definiția din Directiva SRE8, și de aceea este diferită de definiția din MRG 2007: *"biomasă" înseamnă fracțiunea biodegradabilă din produse, deșeuri și reziduuri de origine biologică provenite din agricultură (inclusiv substanțele de origine vegetală și animală), silvicultură și industriile asociate, inclusiv pescuit și acvacultură, precum și fracțiunea biodegradabilă din deșeurile industriale și municipale; biomasa include biolichidele și biocombustibilii"*

New!

Această definiție este suplimentată de două noi definiții, preluate, de asemenea, din RES-D: *"biolichide" înseamnă combustibili lichizi produși din biomasă și utilizați în scopuri energetice altele decât pentru transport, inclusiv pentru producerea de energie electrică și de energie destinată încălzirii și răcirii și "biocarburanți" înseamnă combustibili lichizi sau gaze pentru transport, produși din biomasă*

Cea mai importantă implicație a acestor noi definiții devine evidentă în contextul considerentului 2 al MRR⁹: Datorită cotei zero a emisiilor provenite de la biomasă, EU ETS constituie o schemă de sprijin în sensul Directivei RES. În conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din Directiva RES, biolichidele și biocarburanții pot primi sprijin și pot fi luate în considerare numai pentru realizarea obiectivelor naționale, în cazul în care acestea sunt conforme cu criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 17 din directiva respectivă. Prin urmare, **criteriile de durabilitate trebuie să fie aplicate pentru biocombustibilii și biolichidele care sunt consumați și au cotă zero pentru emisiile de gaze cu efect de seră în cadrul unei instalații sau activități ale operatorului aeronavei care intră sub incidența EU ETS.**

Notă: "Aplicarea criteriilor de durabilitate" în cadrul acestui document de orientare înseamnă utilizarea criteriilor de durabilitate pentru a decide dacă un combustibil sau material se încadrează în definiția de biomasă, și, în consecință, dacă factorul de emisie este zero¹⁰. Un material biogen care nu respectă criteriile de durabilitate relevante ale Directivei RES, în cazul în care acestea sunt aplicabile, este considerat ca fiind fosil, și anume dacă factorul de emisie este mai mare decât zero.

La momentul redactării acestui document de orientare, nu există criterii de durabilitate aplicabile pentru biomasa solidă și biomasa gazoasă, altele decât de biogaz în scopuri de transport.

⁸ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:140:0016:0062:EN:PDF>

⁹ Considerentul 2: "Definiția biomasei în prezentul regulament ar trebui să fie în concordanță cu definiția "biomasei", "biolichidelor" și "biocarburanților", prevăzute în articolul 2 din Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, pentru modificarea și abrogarea Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (), în special deoarece un tratament preferențial în ceea ce privește obligațiile de restituire a certificatelor în conformitate cu funcționarea a programului de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră a Uniunii în conformitate cu Directiva 2003/87/CE constituie un "sistem de sprijin" în sensul articolului 2 litera (k) și, prin urmare, sprijin financiar în sensul articolului 17 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2009/28/CE."

¹⁰ Această orientare utilizează, de asemenea, termenul de "cotă zero", pentru a exprima faptul că factorul de emisie al unui combustibil sau material, sau pentru o fracțiune definită a unui material mixt este considerat ca fiind zero.

Simplified!

În contextul EU ETS, la momentul redactării acestui document de orientare, se pot face următoarele ipoteze simplificate:

- Se poate presupune întotdeauna că fluxurile de surse de biomasă solidă și biogaz (în cazul în care nu sunt amestecate cu materiale fosile) au un factor de emisie zero. Pentru tratarea materialelor mixte, consultați secțiunea 3.2.
- Biocombustibilii sunt relevanți doar pentru operatorii de aeronave (deoarece biocombustibili sunt prin definiție întotdeauna folosiți în transport, iar utilajele mobile sunt excluse din limitele de instalare).
- Biolichidele sunt singurul caz de aplicare al criteriilor de durabilitate relevante pentru instalații.

Pe baza definițiilor, sunt necesare mai multe clarificări.

- În cazul în care biomasa în stare lichidă este utilizată ca proces de alimentare în instalații (de exemplu, dacă un material pentru biomasă este utilizat pentru sinteze chimice), și când nu poate fi identificat nici un scop privind energia, această biomasă nu intră în definiția biolichidului și, în consecință, criteriile de durabilitate nu se aplică. Un astfel de material poate avea cota zero în baza EU ETS dacă fără restricții suplimentare este în conformitate cu definiția "biomasei". Deoarece Directiva RES stabilește doar obiective pentru consumul de energie din surse regenerabile, utilizarea biomasei non-energetice nu ar conta în ceea ce privește obiectivele. În scopul asigurării coerenței între calculul elementului țintă RES și monitorizarea emisiilor, autoritățile competente ar trebui să asigure¹¹ că numai acele biolichide care nu se iau în considerare în obiectivul național RES sunt exceptate de la criteriile de durabilitate. În cazul în care un stat membru intenționează să includă consumul de energie de la un anumit biolichid în calcul pentru obiectivul stabilit, acesta trebuie să considere că scopul privind energia predomină, și se aplică criteriile de durabilitate.
- Comisia pledează pentru o definiție amplă a biolichidelor, și, prin urmare, sugerează inclusiv, în special, lichide vâscoase, cum ar fi uleiul de gătit uzat, grăsimile animale, uleiul de palmier, ulei de tal brut și uleiul de tal.¹²
- Leșia neagră din industria celulozei și hârtiei este în general considerată echivalentă cu biomasă solidă. Prin urmare, ar trebui să se considere de către autoritățile competente (la momentul redactării acestui document de orientare), că nu se aplică nici un criteriu de durabilitate.

Anexa acestui document de orientare (secțiunea 7.1) conține o listă de materiale informative care pot fi considerate ca biomasă (fără a aduce atingere aplicării criteriului de durabilitate).

3.2 Implicațiile criteriilor de durabilitate

În timp ce în baza MRG 2007, un flux de resurse¹³ a fost fie fosili, biomasă sau mixt, aplicarea unor criterii de durabilitate determină acum următoarele tipuri de fluxuri de surse (unele cazuri pot apărea ca teoretice):

¹¹ Autoritățile competente pot, de exemplu, să solicite o procedură adecvată pentru obținerea dovezii criteriilor de durabilitate atunci când aprobă planul de monitorizare a instalațiilor sau operatorii de aeronave.

¹² A se vedea Comunicarea 2010/C160/02, secțiunea 2.3.

1. Flux de surse fosil
2. Biomasa în cazul în care se aplică criteriile de durabilitate (în prezent biocombustibili și biolichide astfel cum sunt definite de MRR):
 - (a) Criteriile sunt îndeplinite: Biomasa are cotă zero
 - (b) Criteriile nu sunt îndeplinite: Biomasa este tratat ca un flux de surse fosil.
3. Biomasa în cazul în care nu se aplică criteriile de durabilitate: Întotdeauna cu cotă zero.
4. Fluxuri mixte de sursă:
 - (a) Fosilul/ biomasa se amestecă (în cazul în care nu se aplică nici criteriile de durabilitate, sau în cazul în care acestea se aplică și sunt îndeplinite): Factorul de emisie este factorul preliminar de emisie¹⁴ înmulțit cu fracția fosilă.
 - (b) Fosilul/mixul de biomasă (când nu se aplică criteriul de durabilitate): Întregul flux de surse este considerat ca fiind fosil.
 - (c) Mixul de biomasă sau fosil/mixul de biomasă au fost considerați doar o parte a biomasei ce îndeplinește criteriile de durabilitate aplicabile: Aceste fluxuri de surse trebuie să fie tratate ca și cele de la punctul 4 litera (a), cu partea non-durabilă considerată ca parte a fracțiunii fosil.

Exemple:

- Punctul (a): Acestea ar putea fi panouri de fibre de lemn, în cazul în care biomasa (lemn, care este solid, și, prin urmare, nu există criterii de durabilitate ce trebuie să fie aplicate la momentul redactării acestui document) este amestecată cu rășini, care sunt, de obicei, realizate din materiale prime de fosili.
- Punctul (b): Acest lucru ar putea fi un combustibil lichid pentru care furnizorul susține că s-a adăugat x% bio-combustibil, însă nu furnizează dovezi în conformitate cu secțiunea 3.3 din prezentul document de orientare pentru această valoare.
- Punctul (c): Un exemplu ar fi semințele de rapiță metil ester ("biomotorină"), în cazul în care uleiul de rapiță îndeplinește criteriile de durabilitate și sunt prevăzute dovezile respective, în timp ce metanolul fie provine din surse fosile, sau în cazul în care se pretinde a fi biomasa, dar nu există dovezi disponibile pentru îndeplinirea criteriilor de durabilitate.

Rețineți că clasificarea de mai sus presupune că întregul flux de resurse are aceeași compoziție, sau este analizată folosind aceeași metodologie în cazul în care calculul factorilor nu este bazat pe valorile implicite¹⁵. Cu toate acestea, poate să apară situația ca un anumit biocombustibil sau biolichid să fie utilizat, în cazul în care unele loturi livrate îndeplinesc criteriile de durabilitate, în timp ce alte loturi nu le îndeplinesc. Într-un astfel de caz nu ar fi oportun să se ia în considerare acest material ca sursă de flux cu

¹³ Acest termen se referă la toate elementele care trebuie să fie monitorizate atunci când se utilizează o abordare bazată pe calcul. Formularea este rezultatul încercării de a exprima rapid "combustibil sau material care intră sau iese din instalație, cu un impact direct asupra emisiilor". În cel mai simplu caz, înseamnă combustibili "ce curg" în instalație și care formează o "sursă" de emisii. Pentru detalii a se vedea Documentul de orientare nr. 1 (Orientări generale pentru instalații).

¹⁴ Articolul 3(35) al MRR definește: "factor de emisie preliminar" înseamnă factorul de emisie total asumat al unui combustibil mixt sau al unei materii prime mixte, evaluat pe baza conținutului de carbon total compus din fracțiunea de biomasă și fracțiunea fosilă înainte de înmulțirea acestuia cu fracțiunea fosilă în vederea obținerii factorului de emisie;

¹⁵ Similar, de exemplu, diferitele loturi de cărbune care sunt analizate separat, dar sunt raportate toate folosind același flux de surse de "cărbune".

valori diferite de fracțiuni de biomasă, ci mai degrabă ca două fluxuri de surse distincte, unul ca fiind fosil, altul biomasă. Simplificările prevăzute la articolele 38 și 39 s-ar aplica numai pentru fluxul de sursă de biomasă.

Un avertisment similar se aplică fluxurilor de surse mixte în care fracțiunea de biomasă respectă doar uneori criteriile de durabilitate în cauză.

Considerațiile de mai sus determină consecințe practice atunci când se stabilește planul de monitorizare în ceea ce privește biolichidele și biocombustibilii (astfel cum sunt definite): Cel mai simplu mod de a continua ar fi stabilirea unei proceduri scrise¹⁶ care impune operatorului să atribuie fiecare lot de biomasă utilizat în instalație fie unui flux de sursă "biomasă" (durabil) sau fluxului de sursă "fosilă", în funcție de disponibilitatea unei dovezi pentru îndeplinirea criteriilor de durabilitate sau dacă nu există o astfel de dovadă. Modalitățile de obținere a unei astfel de dovezi sunt discutate în secțiunea 3.3 de mai jos.

3.3 Abordare practică pentru criteriul de durabilitate

Comisia a instituit o "platformă de transparență" pentru publicarea tuturor tipurilor de informații referitoare la Directiva RES, în general, și criteriile de durabilitate, în mod special. Aceasta poate fi găsită la adresa: http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform/transparency_platform_en.htm.

Mai multe link-uri utile pentru respectivul site web sunt:

http://ec.europa.eu/energy/renewables/bioenergy/bioenergy_en.htm și http://ec.europa.eu/energy/renewables/biofuels/biofuels_en.htm.

În plus, au fost publicate două comunicări, care pot ajuta la înțelegerea criteriilor de durabilitate. Acestea sunt:

- ☐ Comunicarea Comisiei privind implementarea practică a sistemului de durabilitate al UE pentru biocarburanți și biolichide și privind regulile de contabilizare aplicabile biocarburanților (2010 / C 160/02); și
- ☐ Comunicarea Comisiei cu privire la sistemele voluntare și la valorile standard din cadrul sistemului de durabilitate al UE pentru biocarburanți și biolichide (2010/C160/01).

Pentru toate problemele privind evaluarea criteriilor de durabilitate pentru materiale individuale, ar trebui consultat documentul de orientare publicat pe respectivul website.

Conform Directivei RES-, există trei moduri în care operatorii economici pot demonstra respectarea criteriilor de durabilitate pentru biolichide și biocombustibili:

- ☐ printr-un 'sistem național';
- ☐ prin folosirea unui 'sistem voluntar' pe care Comisia l-a recunoscut¹⁷;

¹⁶ A se vedea documentul de orientare nr. 1 privind "procedurile scrise" ca supliment pentru planul de monitorizare.

¹⁷ Comunicarea 2010/C160/01 clarifică: "În cazul biolichidelor, Comisia nu poate recunoaște în mod explicit un sistem voluntar ca sursă de date exacte pentru criteriile legate de teren. Cu toate acestea, în cazul în care Comisia decide că un sistem voluntar furnizează date exacte în privința biolichidelor, Comisia încurajează statele membre să accepte aceste sisteme și pentru biolichide."

- în conformitate cu termenii unui acord bilateral sau multilateral încheiat de Uniune și pe care Comisia l-a recunoscut în acest scop¹⁸.

Cu toate acestea, pentru taxările EU ETS cu cota zero, sarcina probei cu privire la un biolichid sau biocombustibil astfel cum sunt definite, îndeplinind criteriile necesare de durabilitate, stă' în sarcina operatorului EU ETS sau a operatorului de aeronave. Dovada posibilă poate fi oferită din documentația aplicabilă asigurând conformitatea cu un sistem național sau disponibilitatea certificatelor care conțin probe de durabilitate emise în baza unui sistem de durabilitate aprobat de Comisie în temeiul Directivei RES (a se vedea pct. 3.3.2 la 3.3.4). Dovezile furnizate ar trebui să indice în plus cantitatea de biomasă livrată și identificarea lotului la care se referă.

În cazul în care un asemenea statut nu poate fi confirmat, spre satisfacția autorității competente¹⁹ în cauză, biolichidul și biocombustibilul vor trebui să fie tratate ca un flux sursă fosilă și nu cu cotă zero.

3.3.1 Responsabilități generale

Statul membru în care se află instalația, sau statul membru administrator, în cazul operatorilor de aeronave, este responsabil pentru definirea normelor în baza cărora trebuie demonstrată respectarea criteriilor de durabilitate pentru biocarburanți sau biolichide utilizați în statul membru.

Acest stat membru trebuie, de asemenea, să definească ce operator economic (de exemplu, producătorul, furnizorul sau utilizatorul) al biomasei trebuie să demonstreze conformitatea cu criteriile de durabilitate, și anume de la cine poate obține operatorul instalației sau operatorului aeronavei dovada corespunzătoare. În cazul în care statul membru nu a făcut în mod explicit alte aranjamente, este necesar, în cazul EU ETS, ca sarcina probei să fie asupra utilizatorului biomasei, adică operatorul instalației sau operatorului de aeronave, deoarece acestea sunt persoanele care au obligația de a raporta emisiile. Cu toate acestea, din motive practice, operatorul sau operatorul aeronavei va trebui să se bazeze pe datele²⁰ furnizate de terțe părți, și anume, fie furnizorul sau producătorul biolichidului/biocombustibilului.

3.3.2 Sisteme naționale

Implementările statelor membre ale Directivei privind energia din surse regenerabile utilizează, în prezent, diverse abordări. La momentul redactării acestui document de orientare, nu există disponibilă o descriere generală completă a sistemelor naționale ale statelor membre privind biomasa. Operatorii și operatorii de aeronave ar trebui să obțină informații cu privire la sistemele naționale de la autoritatea competentă în cauză.

Deși directiva RES nu prevede în mod explicit ca un stat membru să publice informații dedicate, acestora nu le este, de asemenea, interzis de a face acest lucru. În scopul EU ETS, statele membre sunt încurajate, prin urmare, să ia în considerare modalități practice de a pune informații la dispoziția publicului în ceea ce privește

¹⁸ La momentul redactării acestui document de orientare, astfel de acorduri nu au fost încheiate încă.

¹⁹ Nu numai autoritatea competentă, ci, de asemenea, și verificatorul va evalua în timpul verificării dacă probele pentru îndeplinirea criteriilor de durabilitate sunt suficiente.

²⁰ În funcție de regimul aplicabil pentru dovedirea criteriilor de durabilitate, aceste date trebuie să fie certificate.

durabilitatea biocarburanților și a biolichidelor (de către un producător, marcă, tip generic sau altă grupare adecvată), furnizorii sau producătorii acestora, sau informații similare, care permit utilizatorului acestor biolichide sau biocombustibili (și orice verficator ETS UE) să obțină asigurarea că un material este în conformitate cu criteriile de durabilitate aplicabile.

Pentru că sistemele naționale nu sunt armonizate la nivelul UE, ar putea fi dificil mai ales pentru ca operatorii să respecte aceste sisteme în cazul în care este consumată biomasa care este produsă într-un alt stat membru. Prin urmare, utilizarea unor sisteme voluntare ar putea fi mai de dorit în acele cazuri.

3.3.3 Sisteme voluntare

După cum se poate observa în platforma de transparență a Comisiei²¹, Comisia a început aprobarea programelor de voluntariat pentru a demonstra conformitatea cu criteriile de durabilitate. Mai multe aprobări sunt așteptate în următoarele luni. Cel mai important aspect al sistemelor voluntare este aplicabilitatea lor în întreaga UE, într-un mod armonizat. Acest lucru înseamnă că un biocombustibil certificat în conformitate cu un astfel de sistem aprobat va trebui să fie recunoscut ca fiind durabil în toate statele membre. În cazul biolichidelor, statele membre sunt încurajate să recunoască sistemele voluntare într-un mod similar²².

Un operator care cumpără un biolichid sau biocombustibil, care a primit un certificat de conformitate cu un sistem voluntar aprobat, poate, în orice caz, presupune că acest biolichid sau biocombustibil poate fi considerat viabil în conformitate cu Directiva privind energia din surse regenerabile și poate fi utilizat cu un factor de emisie zero în EU ETS²³. Cu toate acestea, există limitări importante:

- ☐ Operatorul trebuie să cunoască faptul că unele sisteme voluntare sunt aprobate numai pentru o parte din criteriile de durabilitate necesare. Dacă este cazul, trebuie să fie obținută o altă dovadă pentru celelalte criterii.
- ☐ Unele sisteme de durabilitate au o bază internațională. Unele au înființat o "versiune a UE", a aceluiași sistem transversal. De obicei, versiunea UE are criterii mai stricte de durabilitate, în scopul de a se conforma cu Directiva privind energia din surse regenerabile. Prin urmare, numai versiunea UE este aprobată de către Comisie. Operatorii, verficatorii și autoritățile competente ar trebui să cunoască aceste diferențe, și doar certificatele care se referă în mod explicit la acele versiuni UE ale sistemelor voluntare să fie eligibile pentru taxări cu cotă zero în cadrul EU ETS.
- ☐ Unele sisteme sunt aprobate cu un domeniu geografic limitat.
- ☐ Aprobările Comisiei pentru sistemele voluntare sunt, de obicei, valabile timp de cinci ani. Numai furnizările de biolichide sau biocombustibili care intră sub incidența unei aprobări valide sunt eligibile pentru taxări cu cotă zero în cadrul EU ETS.

3.3.4 Acorduri bilaterale sau multilaterale

Până în prezent nu au fost încheiate astfel de acorduri. Operatorii sunt sfătuiți să verifice platforma de transparență a²⁴ Comisiei atunci când au îndoieli dacă această situație s-a schimbat.

²¹ http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform/transparency_platform_en.htm

²² Pentru biolichide, consultați avertismentul din nota de subsol 17.

²³ În caz de materiale mixte sau combustibili, în mod evident se aplică taxarea cu cotă zero doar pentru fracțiunea de biomasă.

²⁴ A se consulta nota de subsol 13.

4 DETERMINAREA FRAȚIUNII DE BIOMASĂ

Acest capitol se aplică numai pentru instalațiile fixe

4.1 Abordare generală

După cum s-a discutat mai în detaliu în documentul de orientare nr. 1 (Orientări generale pentru instalații²⁵), în scopul monitorizării emisiilor folosind o metodă de calcul, factorii de calcul pot fi determinați fie prin utilizarea valorilor implicite, sau prin analize de laborator. Determinarea fracțiunii de biomasă sau de fosili²⁶ a materialelor mixte de combustibil este diferită de determinarea altor factori în două moduri:

1. Nu există o listă a valorilor implicite în Anexa VI a MRR.
2. Analizele de laborator pot fi dificile din cauza prelevării de probe pentru materiale eterogene, sau din lipsa fiabilității din cauza unor probleme tehnice ale metodelor de analiză disponibile.

Regulamentul M & R conține, prin urmare, unele reguli speciale pentru acest scop în

Articolul 39, care stabilește o abordare ierarhică, după cum urmează:

- Cea mai mare cerință de nivel este analiza personalizată după cum este cazul pentru factorii de calcul (acest lucru este de nivel 2 în conformitate cu anexa II, punctul 2.4 din MRR). Cu toate acestea, se adaugă aici o cerință specifică, astfel încât autoritatea competentă trebuie să aprobe în mod explicit metodologia de determinare, care trebuie să se bazeze pe standarde relevante. A se vedea secțiunea 4.2 de mai jos.
- În cazul în care cel mai înalt nivel nu este posibil din punct de vedere tehnic sau ar avea costuri excesive (□ HG 1), operatorul trebuie să utilizeze una dintre următoarele:
 - Valorile implicite pentru fracțiunea de biomasă și a factorului de emisie publicate de către Comisie, dacă sunt disponibile (aceste valori pot fi incluse în versiunile ulterioare ale acestui document de orientare²⁷)
 - Dacă este disponibilă, utilizați o metodă de estimare publicată de către Comisie (va fi dezvoltată într-o etapă ulterioară)
 - În cazul în care nu sunt disponibile valorile implicite din partea Comisiei și nicio metodă de estimare propusă de Comisie nu este aplicabilă, operatorul trebuie să
 - presupună fie că fracțiunea de biomasă este zero (adică presupune că întregul material este un material fosil²⁸); sau

²⁵ http://ec.europa.eu/clima/policies/ets/monitoring/docs/gd1_guidance_installations_en.pdf

²⁶ Deoarece fracțiunea de biomasă = 1 – fracțiunea de fosil, nu este important care fracțiune este determinată prin analiză. Operatorul poate alege cea mai simplă și mai sigură metodologie.

²⁷ Notăți că valorile date în Anexa (secțiunea 7.2.1) acestui document sunt factori de emisie preliminari și astfel nu pot ajuta la scopul discutat aici. Consultați de asemenea nota de subsol 42 de la pagina 24.

²⁸ În cazul în care fluxurile de ieșire ale unui echilibru de masă, în conformitate cu articolul 25 din MRR, aceeași abordare conservatoare ar presupune că fracțiunea de biomasă este de 100%. Pentru mai multe detalii privind metoda bilanțului de masă, consultați documentul de orientare nr. 1. Un exemplu privind acest echilibru de masă va fi pregătit ca secțiune de Întrebări și Răspunsuri într-o etapă ulterioară.

- propune o metodă de estimare pentru aprobarea din partea autorității competente. În mod special, o astfel de metodă de estimare ar putea fi un echilibru de masă adecvat în cazul în care materialul este originar dintr-un proces de producție cunoscut (cum ar fi de exemplu, deșeuri de lemn pe bază de panou, în care valoarea de (fossil) rășini adăugată este un parametru de proces cunoscut).

Metodele de estimare pe care un operator le poate propune ar trebui să fie tratate în mod flexibil. De asemenea, pot fi luate în considerare valorile implicite, în conformitate cu literalele (b) și (e) din articolul 31 alineatul (1). Orice metodă ar trebui să se bazeze pe cele mai bune practici din industrie și a avea o bază științifică solidă. În plus față de estimarea fracțiunii de biomasă ca un factor separat, metodele de estimare pentru sarcina totală de biomasă a unei surse de emisii sau nivel al sursei ar trebui să fie explorat, cum ar fi CEMS pentru ^{14}C , sau "metoda echilibrului"²⁹. Cu toate acestea, în cazul în care fiabilitatea metodei nu este sigură, operatorul ar trebui să ofere, de asemenea, o metodă de coroborare a rezultatelor.

4.2 Analize de laborator pentru fracțiunea de biomasă

Privind cerințele generale pentru analizele de laborator, vă rugăm să consultați Documentul de orientare Nr 5 (Ghidul privind Prelevarea de probe și analiza)³⁰.

Pentru determinarea fracțiunii de fosil și de biomasă de carbon în materiale și combustibili, articolul 39 (1) prevede în special: *"În cazul în care nivelul cerut al obiectului și disponibilitatea valorilor implicite corespunzătoare menționate la articolul 31(1), fracțiunea de biomasă a unui combustibil specific sau material sunt determinate cu ajutorul analizelor, operatorul trebuie să stabilească respectiva fracțiune de biomasă pe baza unui standard relevant și metodele analitice aferente acestora, și va aplica respectivul standard numai în cazul în care este aprobat de către autoritatea competentă."* Această evidențiere specială a aprobării autorității competente va fi discutată în prezentul document.

Pentru materiale solide (de obicei deșeuri), standardul relevant este EN 15440:2011 ("Combustibili solizi recuperați - Metode de determinare a conținutului de biomasă"). De asemenea, în cazul în care sunt disponibile standarde naționale sau internaționale, acestea pot fi aplicate.

EN 15440 oferă trei metode de determinare a fracțiunii de biomasă dintr-un material mixt:

1. Metoda dizolvării selective
2. Metoda sortării manuale
3. Metoda¹⁴C

Anexa informativă D al respectivului standard arată că metoda 1 oferă rezultate necorespunzătoare și greșite pentru mai multe materiale (de exemplu, materiale de fosile ce par a fi biomasă, sau biomasă identificată ca fosil). Metoda 2 se aplică numai în cazul în care fracțiunile distincte din punct de vedere optic și fizic pot fi separate și cuantificate. Standardul menționează că dimensiunea particulelor ar trebui să fie > 10mm. Conform standardului, metoda 3 se aplică tuturor tipurilor de materiale.

²⁹ Metoda echilibrului se bazează pe cinci echilibre de masă și un echilibru de energie. Fiecare echilibru descrie o anumită caracteristică a deșeurilor (de exemplu, conținutul de carbon organic, valoarea de încălzire). Caracteristicile de deșeuri sunt derivate din datele de exploatare de rutină măsurate în instalația de incinerare).

³⁰ Vă rugăm consultați secțiunea 1.3 pentru a descoperi unde puteți obține alte documente de orientare.

Prin urmare, standardul clarifică în secțiunea 6.3, că pentru determinarea biomasei în scopul comercializării emisiilor, poate fi utilizată metoda ^{14}C sau dizolvarea selectivă.” Metoda de dizolvare nu trebuie să fie aplicată dacă materialele enumerate în tabelul 1 sunt cuprinse la niveluri de peste 5% (pentru reziduurile de cauciuc pragul este 10%).

EN 15440 admite că sortarea manuală și metodele selective de dizolvare vor fi, de obicei, mai puțin costisitoare și mai simple de aplicat decât metoda ^{14}C . Prin urmare, standardul propune ca, pentru controale de rutină în scopul Directivei privind energia din surse regenerabile, pot fi aplicate cele două metode simple (în cazul în care materialele enumerate în Tabelul 1 sunt prezente doar sub pragurile menționate), cu metoda ^{14}C drept referință. Standardul subliniază de asemenea că pregătirea probei pentru metoda a ^{14}C ar trebui să fie destul de simplă pentru aplicarea într-un laborator dotat în mod rezonabil cu personal normal de laborator calificat.

Tabelul 1: Materiale pentru care metoda de dizolvare selectivă este considerată neadecvată conform EN 15440:2011.

Combustibililor solizi, cum ar fi cărbunele, cocsul, cărbunele brun, lignitul și turba
Cărbune
Materiale plastice biodegradabile de origine fosilă
Reziduuri de materiale plastice biodegradabile
Ulei sau grăsime prezentă ca un constituent al biomasei.
Reziduuri naturale și/sau sintetice din cauciuc
Lână
Vâscoză
Nylon, poliuretan sau alți polimeri conținând grupuri moleculare de amino
Siliciu din cauciuc

Luând în considerare atât cerințele de standard, precum și articolul 39 (1) din MRR, se propune următoarea abordare:

- ☐ Operatorii ar trebui să depună eforturi pentru utilizarea metodei ^{14}C , cel puțin pentru validarea altor metode utilizate. Cel mai bun echilibru cost / beneficiu poate fi găsit în cazul în care operatorul asigură prelevarea corectă de probe și prepararea probelor, care permite trimiterea probei la un laborator acreditat efectuarea analizelor ^{14}C .
- ☐ În cazul în care operatorul poate demonstra, spre satisfacția autorității competente, că analizele ^{14}C determină costuri excesive sau care nu sunt posibile din punct de vedere tehnic, operatorul poate folosi una dintre cele două metode ale EN 15440, și furnizează dovezi autorității competente
 - ☐ pe baza unor eșantioane reprezentative, metoda selectată a fost validată cu ajutorul metodei ^{14}C , iar
 - ☐ materialele prezentate în Tabelul 1 se găsesc la niveluri sub 5% (10% pentru deșeuri din cauciuc).

- În cazul în care o astfel de validare nu este posibilă, dar metoda ^{14}C ar duce la costuri excesive, operatorul poate utiliza una dintre abordările nivelurilor inferioare, astfel cum s-a discutat în secțiunea 4.1.

Rețineți că, datorită caracterului eterogen obișnuit al deșeurilor solide, o atenție specială trebuie să fie acordată prelevării probelor și pregătirii acestora. Mai multe standarde ale seriei EN 15000 sunt menționate în acest scop în EN 15440, și, prin urmare, trebuie să se aplice, după caz.

Pentru combustibilii și materialele lichide, în prezent, nu există un standard european disponibil. Cu toate acestea, pare că metoda ^{14}C , astfel cum este descrisă în EN 15440 ar trebui să fie aplicabilă fără dificultăți. Mai mult ASTM D-6866 - 12 ("Metode standard de încercare pentru determinarea conținutului de probe bio solide, lichide și gazoase folosind analiza cu radiocarbon"), poate fi util.

În plus, trebuie remarcat faptul că prelevarea de probe de CO_2 din gazele de ardere în scopul unei analize ^{14}C pare a fi o abordare utilă. În acest caz, fracțiunea de biomasă determinată ar reprezenta o medie pentru întreg mixul de combustibil. Această abordare ar fi benefică, în special în cazul în care materialele extrem de eterogene, precum deșeurile municipale ar fi arse. Statele membre sunt încurajate să câștige experiență cu standardul ISO / DIS 13833 în prezent în curs de dezvoltare.

4.3 Metode de estimare

În ceea ce privește metodele de estimare astfel cum se menționează la articolul 39 alineatul (2) din MRR, un schimb de informații cu statele membre este în prezent în curs de desfășurare. Rezultatele acestui schimb de informații vor fi puse la dispoziție de către Comisie în cel mai scurt timp posibil.

5 ALTE REGULI MRR SPECIFICE PRIVIND BIOMASA

Acest capitol se aplică numai pentru instalațiile fixe

5.1 Simplificare prin Articolul 38

În principiu, toate fluxurile de surse dintr-o instalație trebuie să fie monitorizate cu ajutorul aceluiași sistem de niveluri care este definit pentru metoda bazată pe calcul. Totuși, în cazul în care biomasă³¹ este inclusă într-un flux de surse, emisiile generate de această biomasă sunt raportate ca fiind zero, indiferent de cât de mari sunt emisiile totale. Aderarea la raportarea datelor de activitate și a factorilor de calcul pentru a o mai mare precizie în astfel de cazuri ar putea fi contraproductivă pentru eficiența costurilor.

³¹ În cazul în care criteriile de durabilitate trebuie să fie aplicate, "biomasă" înseamnă aici biomasă pentru care conformitatea cu aceste criterii a fost demonstrată.

Prin urmare, MRR permite în articolul 38 mai multe simplificări:

Simplified!

- În cazul în care întregul flux de sursă constă exclusiv din biomasă (adică 100% biomasă și absența contaminării cu fosili poate fi asigurată, dacă este cazul luând în considerare criteriile de durabilitate), operatorul poate
 - considera fracțiunea de biomasă a fi 100%, fără a efectua analize suplimentare (sau metode de estimare); și
 - a determina datele de activitate fără a utiliza nivelurile. Acest lucru înseamnă că, din nou, este permisă o metodă de estimare, similară cu factorii sursă de minimis³². Deși nu este menționat în mod explicit MRR, factorul NVC și de oxidare poate fi, de asemenea, determinat folosind niveluri inferioare sau negradate.

Cu toate acestea, este clar că operatorul trebuie să furnizeze dovezi cu privire la natura de biomasă a fluxului de sursă autorității competente atunci când se prezintă planul de monitorizare.

- În cazul în care fracțiunea fosil a emisiilor permite fluxului de surse a se califica ca factor sursă de minimis³³, în cazul în care 97% sau mai mult din fluxurile de carbon³⁴ provin din biomasă (luând în considerare criteriile de durabilitate, acolo unde este cazul), poate fi aplicată aceeași abordare în ceea ce privește utilizarea metodologiilor negradate incluzând estimările. Cu toate acestea, trebuie furnizate elemente cu privire la fracțiunea de fosil în acest caz (a se vedea secțiunea 4 a acestui document).

Metoda echilibrului energetic este menționată în mod explicit în MRR ca o posibilă metodă negradată de estimare, dar, de asemenea, pot fi propuse și alte metode de către operatori.

5.2 Biogaz în rețelele de gaz natural

În unele state membre biogazul este furnizat în rețeaua furnizorilor de gaze naturale. În cazul în care operatorii din EU ETS doresc să pretindă o anumită cantitate al respectivului biogaz³⁵ ca parte a achiziției lor de gaze naturale, există două opțiuni:

- Operatorul utilizează o abordare pentru determinarea fracțiunii de biomasă a gazului total consumat (a se vedea pct. 4). Acest lucru ar necesita fie efectuarea de analize (de exemplu, [continue] a probelor pentru analize ¹⁴C de la rețeaua de gaze sau gaze arse) sau o metoda de estimare recunoscută).
- În cazul în care este în vigoare un sistem adecvat de calcul pentru fracțiunile de biomasă, acesta poate fi utilizat în anumite condiții. În special, o garanție a sistemului de origine (în conformitate cu articolul 2 litera (j) și articolul 15 din Directiva RES) ar putea fi considerată adecvată. O condiție importantă este dată de MRR: În scopul evitării dublei contabilizări, analizele de laborator pentru determinarea

³² Deoarece emisiile unui astfel de flux sunt zero, fluxul de sursă de biomasă se califică automat ca factor sursă de minimis.

³³ Operatorul poate selecta ca fluxuri de sursă de minimis: fluxurile de sursă care corespund în comun la mai puțin de 1 000 de tone de fosil CO₂ pe an sau la mai puțin de 2% din "totalul tuturor elementelor monitorizate", până la o contribuție totală maximă de 20 000 de tone de fosil CO₂ pe an, oricare dintre acestea este mai mare în ceea ce privește valoarea absolută. "Totalul tuturor elementelor monitorizate" înseamnă emisiile fluxului de sursă, inclusiv în cazul în care sunt luate în considerare rezultatele bilanțurilor masice, valorile absolute, plus orice emisii determinate prin CEMS. Pentru mai multe detalii a se vedea HG 1 (orientări generale pentru instalații).

³⁴ Acest lucru corespunde definiției de "biomasă pură", în MRG 2007, în care un procent al impurităților de până la 3% este considerat ca fiind acceptabil în cadrul înțelegerii noțiunii de "pur".

³⁵ La momentul redactării acestei îndrumări, nu se aplică nici un criteriu de durabilitate pentru biogaz, cu excepția cazului în care este folosit pentru scopuri de transport, ceea ce ar determina ca biogazul să intre sub incidența definiției de "biocombustibil".

fracțiunii de biomasă nu sunt permise pentru toate instalațiile conectate la rețeaua pentru care este stabilită o garanție de origine a sistemului.

În cazul în care statele membre doresc să utilizeze biogazul într-o rețea de gaze naturale și doresc să obțină beneficii în urma folosirii, care să fie ușor accesibile pentru operatorii de instalații EU ETS, trebuie să stabilească un sistem de calcul și verificare corespunzător (de exemplu, cu ajutorul unui registru de biogaz), care permite identificarea exactă, transparentă și identificarea dovedită a cantităților de biogaz introduse în rețea și consumate de instalații, evitând în mod eficient dubla contabilizare a biomasei. De asemenea, sistemul trebuie să instituie o procedură pentru evitarea lacunelor de date sau dublă contabilizare în cazul în care rețeaua este conectată la alte rețele, inclusiv în alte state membre.

Operatorii care utilizează gaze naturale din astfel de rețele ar trebui să cunoască abordarea statului membru privind calcularea biogazului. În caz de îndoială, aceștia trebuie să contacteze autoritățile competente pentru indicații suplimentare.

6 ASPECTE SPECIFICE DE AVIAȚIE

Această secțiune se aplică doar activităților operatorilor legiferate de EU ETS.

În domeniul aviatic și EU ETS, sunt relevante două chestiuni:

1. Cum se aplică criteriul de durabilitate? (- secțiunea 6.1)
2. Cum să se ia în considerare achizițiile de biocombustibili într-un mod pragmatic? (- secțiunea 6.2)

6.1 Criterii de durabilitate

În ceea ce privește criteriile de durabilitate, în principiu, tot ceea ce s-a discutat în secțiunea 3.3 este aplicabil. Datorită caracterului internațional al sectorului aviației, operatorii de aeronave ar trebui să depună eforturi, în special, pentru a primi dovezi bazate pe sisteme de voluntare aprobate de Comisie.

6.2 Determinarea biocombustibilului pe baza documentelor de achiziție

Articolul 53 din MRR permite ca operatorii de aeronave să considere factorii de calcul din registrele de cumpărare pe baza unei metode uniform aplicabile în toate statele membre și orientările furnizate de către Comisie, după cum urmează.

Metodologie comună pentru a deriva cantități de biocombustibili din înregistrările de cumpărare

1. Operatorul de aeronave trebuie să se asigure că:
 - (a) Un sistem bazat pe înregistrările de achiziție pentru determinarea biomasei este aplicabil doar în cazul în care operatorul de aeronave poate obține o asigurare rezonabilă că respectivul biocombustibil achiziționat poate fi urmărit la originea sa, asigurându-se astfel că biocombustibilii nu sunt contabilizați de două ori în EU ETS sau orice altă schemă de energie regenerabilă. În acest scop, criteriul de transparență și verificare trebuie îndeplinit astfel cum este prezentat mai jos,
 - i. fie printr-un sistem de durabilitate aprobat de către Comisie în baza Directivei RES, sau
 - ii. asigurat prin sisteme naționale adecvate (cum ar fi de exemplu, garanția de registrele de origine), sau
 - iii. prin alte elemente de probă adecvate furnizate de furnizorul de combustibil operatorului de aeronave.
 - (b) Toate înregistrările relevante de cumpărare sunt păstrate într-un sistem transparent și trasabil (baze de date), pentru cel puțin 10 ani, și sunt puse la dispoziția verficatorului EU ETS, precum și la cerere, autorității competente a statului membru responsabil.
 - (c) Operatorul de aeronave stabilește fluxuri de date corespunzătoare și proceduri de control, care să garanteze că sunt luate în considerare numai cantitățile de biocarburanți utilizate pentru zborurile EU ETS. În acest scop, se va asigura următorul text:

- Dovezi trasabile și verificabile sunt furnizate cu privire la vânzările fizice de biocombustibili către părți terțe;
 - Nu vor avea loc înregistrări duble ale biocombustibililor. În cazul în care se constată lipsa de date, operatorul de aeronave va presupune în mod conservator corelarea combustibilului la lipsa de date ca fiind un combustibil fosil.
 - Numai biocombustibilii care îndeplinesc criteriile de durabilitate relevante sunt luați în considerare.
- (d) Operatorul de aeronave va prezenta verficatorului împreună cu raportul privind emisiile anuale, un calcul de confirmare care arată faptul că cantitatea totală de biocombustibili calculată în cadrul EU ETS pentru zboruri ale operatorului aeronavei nici nu depășește cantitatea totală a alimentării cu combustibil pe aerodrom pentru zborurile care intră sub incidența EU ETS în anul de raportare, nici cantitatea totală de biocombustibil fizic achiziționată minus cantitatea totală de biocombustibil fizic vândută părților terțe la acest aerodrom de acest operator de aeronave.
2. Utilizarea analizelor de laborator pentru determinarea fracțiunii de biomasă din combustibilii alimentați va fi exclusă în cazul în care este instituit un sistem bazat pe achiziție pentru determinarea biocombustibilului, pentru a evita dubla contabilizare.
3. În cazul în care operatorul de aeronave se bazează pe probe de la furnizorul de combustibil, astfel cum se menționează la punctul 1(a) iii, operatorul de aeronave va solicita furnizorului de combustibil a se conforma cu următoarele criterii, în scopul permiterii verificării adecvate în baza EU ETS:
- (a) dovada privind îndeplinirea criteriilor de durabilitate relevante pentru fiecare lot de biocarburant trebuie să fie pusă la dispoziție de către furnizorul de combustibil verficatorului EU ETS și autorității competente, la cerere. Registrele corespunzătoare trebuie să fie păstrate timp de 10 ani.
 - (b) trebuie furnizate dovezi că cantitatea totală de biocombustibil vândut nu depășește cantitatea de biocarburant achiziționat și îndeplinește criteriile corespunzătoare de durabilitate. Registrele corespunzătoare trebuie să fie păstrate timp de 10 ani.
 - (c) În cazul în care mai mulți furnizori de combustibil împart instalații, cum ar fi rezervoare de stocare pentru biocombustibil, acești furnizori vor institui un sistem adecvat comun de înregistrare.
 - (d) sistemul de contabilitate al biocombustibilului se constituie într-un mod transparent, asigurându-se că nu poate avea loc contabilizarea dublă a biocombustibilului.
 - (e) În scopul reducerii la minimum a sarcinii administrative a tuturor participanților unui astfel de sistem, furnizorul (sau, după caz, furnizorii care împart instalațiile), ar trebui să se asigure că înregistrările sunt verificate cel puțin o dată pe an de către un inspector acreditat, aplicând un nivel rezonabil de asigurare și un prag material corespunzător pentru cantitatea de biocombustibili vândută operatorilor de aeronave EU ETS. În cazul în care o astfel de verificare nu este efectuată, este probabil ca fiecare inspector al operatorilor de aeronave care achiziționează biolichide, să efectueze verificarea proprie.
- Rezultatul verificării "centralizate" (la furnizor), trebuie să fie comunicat în scris tuturor operatorilor de aeronave care au achiziționat biocombustibili în anul x, nu mai târziu de 28 februarie a anului X +1. Aceste comunicări vor fi puse la dispoziția verficatorului EU ETS de operatorii de aeronave, și la cerere, autorităților competente ale statului membru responsabil.

7 ANEXĂ

7.1 Lista materialelor de biomasă

Prezenta anexă informativă a fost adăugată ca orientare pentru interpretarea definiției de biomasă MRR. Listele de mai jos sunt non-exhaustive. Astfel, în cazul în care un material sau combustibil nu se găsește în listă, cazul individual trebuie să fie evaluat pe baza definițiilor din MRR (a se vedea secțiunea 3.1).

7.1.1 Clarificări privind unele materiale ce nu constituie biomasă

Turbă, xylite³⁶ și fracțiunile fosile sau contaminări ale materialelor de mai jos nu constituie biomasă (a se vedea articolul 38 alineatul (3)).

7.1.2 Materiale de biomasă

Notă: Următoarea listă se bazează pe MRG 2007 și a fost actualizată doar în câteva cazuri.

Notă: Pentru toate materialele enumerate mai jos trebuie să fie luat în considerare dacă se aplică criteriile de durabilitate ale Directivei RES. În etapa actuală aceste criterii se aplică pentru biocombustibili și biolichide astfel cum sunt definite în Directiva RES și MRR (a se vedea secțiunea 3.1). În cazul în care se aplică criteriile de durabilitate, material se califică drept biomasă doar în sensul MRR (de exemplu, cu un factor de emisie zero) dacă există dovezi că se asigură îndeplinirea criteriilor de durabilitate.

Notă: În cazul în care materialele enumerate sunt contaminate cu materiale fosile (de exemplu, în cazul deșeurilor din lemn care conțin lacuri, culori, rășini, etc), aceste materiale trebuie să fie tratate ca materiale mixte.

Grupa 1: Plante și părți de plante:

- ☐ paie;
- ☐ fân și iarbă;
- ☐ frunze, lemn, rădăcini, bușteni, scoarță de copac;
- ☐ culturi, de exemplu, porumb și triticeale.

Grupa 2: Deșeuri de biomasă, produse și reziduuri:

- ☐ deșeuri industriale de lemn (deșeuri de lemn din operații de prelucrare a lemnului și de procesare a lemnului și deșeuri de lemn din operații specifice industriei materialelor lemnoase);
- ☐ lemn utilizat (produse confecționate din lemn, materiale lemnoase) și produsele și subproduse rezultate din operațiuni de prelucrare a lemnului;

³⁶ Acesta este un produs secundar al producției de cărbune lignit.

- ☐ deșeuri pe bază de lemn din industria celulozei și hârtiei, de exemplu, leșia neagră (doar cu carbonul din biomasă);
- ☐ țitei tal, ulei de tal și ulei de teren din producția de celuloză;;
- ☐ reziduuri forestiere;
- ☐ lignină din prelucrarea plantelor care conțin lignoceluloză;
- ☐ animale, pești, produse alimentare, grăsimi, uleiuri și seu;
- ☐ reziduuri primare din producția de alimente și băuturi;
- ☐ uleiuri vegetale și grăsimi;
- ☐ bălegar;
- ☐ reziduuri din plante agricole;
- ☐ nămol de epurare;
- ☐ biogaz produs prin digestia, fermentarea sau gazeificarea biomasei;
- ☐ nămol din port și alte nămoluri și sedimente din corpul de apă;
- ☐ depozite de deșeuri de gaz;
- ☐ cărbune;
- ☐ cauciuc natural sau latex.

Grupa 3: Frațiunile de biomasă din materiale mixte:

- ☐ fracțiuni de biomasă din resturi de la gestionarea corpului de apă;
- ☐ fracțiuni de biomasă a reziduurilor mixte rezultate din producția de alimente și băuturi;
- ☐ fracțiuni de biomasă din materiale compozite cu conținut de lemn;
- ☐ fracțiuni de biomasă din deșeuri textile;
- ☐ fracțiuni de biomasă din hârtie, carton și carton asfaltat;
- ☐ fracțiuni de biomasă a deșeurilor menajere și industriale;
- ☐ fracțiuni de biomasă de leșie neagră negru care conține carbon fosil;
- ☐ fracțiuni de biomasă a deșeurilor procesate municipale și industriale;
- ☐ fracțiuni de biomasă de etil-terț-butil-eter (ETBE);
- ☐ fracțiuni de biomasă din butanol;
- ☐ fracțiuni de biomasă a pneurilor uzate rezultate din cauciuc natural și fibre

Grupa 4: Combustibili ale căror componente și produse intermediare au fost produse din biomasă³⁷:

- ☐ bioetanol;
- ☐ biodiesel;
- ☐ bioetanol eterizat
- ☐ biometanol;
- ☐ biodimetileter;
- ☐ bio-ulei (piroliză a păcurii) și bio-gaz;
- ☐ ulei vegetal hidro-tratate (HVO).

³⁷ În cazul în care o fracțiune de carbon conținut în aceste substanțe provine din surse fosile, cum ar fi de exemplu atunci când biodieselul este produs folosind metanol produs din surse fosile, aceste substanțe trebuie să fie tratate ca materiale mixte.

7.2 Lista de valori implicite pentru calcularea factorilor pentru unele materiale de biomasă.

7.2.1 Factori preliminari de emisie

Articolul 38 (2) din MRR face referire la utilizarea factorului emisiei preliminare³⁸ pentru materiale mixte și combustibili. Cu toate acestea, MRR nu conține valori implicite pentru factorii de emisie preliminare. Prin urmare, operatorii pot descoperi că este dificil să raporteze aceste valori³⁹. Mai mult aceste valori implicite ar putea fi necesare pentru materiale pe bază de biomasă în cazul în care dovezile pentru îndeplinirea criteriilor de durabilitate (dacă este cazul) nu pot fi furnizate. Următoarele valori preluate din îndrumările IPCC 2006 (cel mai mic nivel) poate fi util în acest scop,⁴⁰. Cu toate acestea, orientările IPCC dau, de asemenea, intervalele pentru acele valori care pot fi mari, în special, pentru biomasă. Autoritățile competente ar trebui să solicite operatorilor, prin urmare, a valida caracterul oportun al valorilor implicite prin analize de laborator, luând în considerare valoarea totală a emisiilor din acest flux de surse, astfel încât costurile excesive să fie evitate. Pentru niveluri mai ridicate pot exista valori mai bune disponibile de la autoritatea competentă în cauză.

Rețineți că, pentru aplicarea factorului de emisie preliminar se va furniza ulterior o secțiune de Întrebări frecvente. Modelul de raportare va clarifica în continuare problema.

Materiale pentru biomasă	EF preliminar [t CO ₂ / TJ]	NCV [GJ/t]
Lemn / deșeuri din lemn	112	15.6
Sulfiți de leșie (leșie neagră)	95.3	11.8
Alte materiale primare solide de biomasă	100	11.6
Cărbune	112	29.5
Biobenzină	70.8	27.0
Biodiesel ⁴¹	70.8	37.0
Alți biocombustibili lichizi	79.6	27.4
Depozite de deșeuri de gaz;	54.6	50.4
Nămoluri de gaz	54.6	50.4
Alte biogazuri	54.6	50.4
Deșeuri municipale (fracțiunea de biomasă) ⁴²	100	11.6

³⁸ Conform articolului 3 alineatul (35) al MRR, "factor de emisie preliminar" înseamnă factorul de emisie total asumat al unui combustibil mixt sau al unei materii prime mixte, evaluat pe baza conținutului de carbon total compus din fracțiunea de biomasă și fracțiunea fosilă înainte de înmulțirea acestuia cu fracțiunea fosilă în vederea obținerii factorului de emisie; Se va face distincția dintre acest factor de emisie [final], care, prin definiție este zero pentru biomasă. Pentru mai multe detalii a se vedea secțiunea 4.3.1 din documentul de orientare nr 1.

³⁹ Conform articolului 8(b) din Anexa X la MRR, operatorilor li se solicită să raporteze emisiile de CO din biomasă ca element informativ în cazul în care o metodologie bazată pe măsurare este utilizată pentru a determina emisiile. Acest lucru se realizează într-un mod simplu, dacă factorul de emisie preliminar este raportat împreună cu fracțiunea de biomasă (acesta din urmă fiind o cerință de raportare dată de articolul 6 (f) din aceeași Anexă).

Notă: Această abordare de raportare este, printre altele, necesară pentru a susține determinarea exactă a emisiilor de biomasă în inventarul național de GES.

⁴⁰ Liniile directoare complete, inclusiv, printre altele, definițiile pentru aceste combustibili, pot fi găsite la <http://www.ipcc-nggip.iges.or.jp/public/2006gl/index.html>

⁴¹ Valoarea NCV este obținută din anexa III la Directiva RES.

7.2.2 Materiale mixte

Un schimb de informații între statele membre cu privire la valorile implicite ale fracțiunilor de biomasă și factorii de emisie de materiale mixte este în prezent în curs de desfășurare. Rezultatele vor fi puse la dispoziție de către Comisie, de îndată ce se ajunge la un consens corespunzător.

7.3 Acronime

EU ETS	Schema UE de comercializare a certificatelor de emisii
RES	Surse regenerabile de energie
RES-D	Directiva RES (2009/28/CE)
MRV	Monitorizare, raportare și verificare
MRG 2007	Îndrumări privind Monitorizarea și raportarea
MRR	Regulament de monitorizare și raportare (Regulament M & R)
AVR	Regulament de Acreditare și verificare (regulament A & V)
MP	Plan de monitorizare
Permis	permis emisii GES
CIM	măsuri la nivel comunitar măsurile comunitare complet armonizate de aplicare (de exemplu, reguli de alocare bazate pe articolul 10a din Directiva EU ETS)
CA	Autoritate competentă
ETSG	Grup de susținere ETS (un grup de experți ETS sub egida rețelei IMPEL, care s dezvoltat note importante de orientare pentru punerea în aplicare a MRG 2007)
AER	Raport anual de emisii
CEMS	Sistem de măsurare continuă a emisiilor
MPE	Eroare maximă admisă (termen utilizat de obicei în verificarea națională metrologică legală)

⁴² Orientările IPCC indică, de asemenea valorile pentru fracțiunea fosil a deșeurilor municipale: EF = 91.7 t CO₂/TJ; NCV = 10 GJ/t

7.4 Texte legislative

Directiva EU ETS: Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului 96/61/EC, cel mai recent modificată prin Directiva 2009/29/CE.

Descărcare versiune consolidată

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2003L0087:20090625:EN:PDF>

Regulament M&R: Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului. Este disponibil la adresa

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2012:181:0030:0104:EN:PDF>

Regulament A&V: Regulamentul Comisiei (UE) nr. 600/2012 din 21 iunie 2012 privind verificarea rapoartelor de emisii de gaze cu efect de seră și a rapoartelor privind datele tonă-kilometru și acreditarea verificatorilor în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

Este disponibil la adresa

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2012:181:0001:0029:EN:PDF>

MRG 2007: Decizia Comisiei 2007/589/CE din 18 iulie 2007 de stabilire a orientărilor pentru monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră de conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului. Descărcarea versiunii consolidate conține toate modificările: MRG pentru activitățile emitente de N₂O, activități aviatice; captare, transport prin conducte și de stocare geologică a CO₂, precum și pentru activitățile și gazele cu efect de seră incluse numai începând din 2013.

Descărcare:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2007D0589:20110921:EN:PDF>

Directiva RES: Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/EC.

Descărcare:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:140:0016:0062:EN:PDF>